

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 8Co/114/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5718201748
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Táňa Rapčanová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5718201748.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Táne Rapčanovej a členiek senátu Mgr. Kataríny Beniačovej a Mgr. Zuzany Hartelovej, v právnom spore žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Bratislava, ul. Vajnorská č. 100/A, IČO: 47 967 692, (právneho nástupcu pôvodného žalobcu Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie č. 4, IČO: 31 340 890), zastúpený splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o. so sídlom Bratislava, ul. Martinčekova č. 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanému: I. I., nar. XX.XX.XXXX, bytom R., ul. X. č. XX/XXXX, o zaplatenie sumy 8.550 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 5Csp/82/2018-160 zo dňa 21. marca 2019, takto

rozhodol:

rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Martin rozsudkom č. k. 5Csp/82/2018-160 zo dňa 21.03.2019 žalobu žalobcu zamietol (výrok I.). Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným rozhodnutím po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.).

Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobou doručenu súdu dňa 14.05.2018 sa pôvodný žalobca (Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie č. 4, IČO: 31 340 890) domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd žalovanému uložil povinnosť zaplatiť mu celkom 8.550 eur s príslušenstvom, a to na tom skutkovom základe, že so žalovaným uzatvoril dňa 06.11.2014 zmluvu o úvere č. 5586095285, na základe ktorej poskytol žalovanému úveru vo výške 8.550 eur, ktorý sa tento zaviazal vrátiť žalobcovi v splátkach, ktorých výška bola riadne dohodnutá v zmluve. Žalovaný splatil svoj záväzok len čiastočne, a to do 28.02.2018 uhradil na úroky sumu vo výške 190,05 eur a na poplatky sumu vo výške 80,05 eur. Žalobca tak žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy s tým, že ho upozornil na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti celého úveru. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil, preto žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Žalobca si okrem istiny poskytnutého úveru uplatňoval aj zmluvné úroky, ktorých výška bola dojednaná v zmluve a zákonné úroky z omeškania. Žalovaný v rámci odporu proti platobnému rozkazu namietal, že zmluva uzavretá so žalobcom neobsahuje všetky náležitosti vyplývajúce zo zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 129/2010 Z. z.“), a preto možno poskytnutý úver považovať za bezúročný a bez poplatkov. Taktiež namietol priznanie úroku z omeškania z dlžnej sumy. Žalovaný vzniesol aj námietku premlčania s prihliadnutím na trojročnú premlčaciu dobu uplatnenia nároku žalobcu, ktorá začala v tomto prípade plynúť odo dňa zročnosti splátky, pre nesplnenie ktorej bolo uplatnené právo veriteľa na zosplatenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka, t. j. odo dňa zročnosti splátky splatnej v mesiaci január 2015. Z obsahu výzvy žalobcu zo dňa 02.06.2015 a

výzvy zo dňa 18.06.2015 nevyplýva, v dôsledku ktorej nezaplatenej splátky veriteľ pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Treba preto vychádzať zo splatnosti splátky, pre nezaplatenie ktorej veriteľ mohol toto právo využiť najskôr, a to splátky splatnej dňa 20.01.2015, kedy začala plynúť trojročná premlčacia doba na uplatnenie práva žalobcu. S prihliadnutím na dátum podania žaloby, t. j. 15.05.2018, je potom nárok žalobcu premlčaný.

Na základe návrhu pôvodného žalobcu na zmenu strany sporu na strane žalobcu súd uznesením č. k. 5Csp/82/2018-122 zo dňa 04.02.2019 pripustil zmenu subjektu na strane žalobcu tak, že z konania vystúpil pôvodný žalobca Poštová banka, a. s. a na jeho miesto do konania vstúpila obchodná spoločnosť BENCONT COLLECTION, a. s., so sídlom Bratislava, ul. Vajnorská č. 100/A, IČO: 47 967 692.

Následne okresný súd citoval ust. § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, § 1 ods. 1, 2 veta prvá, § 2 písm. a/, b/ a d/ zák. č. 129/2010 Z. z., § 53 ods. 9, § 565 Občianskeho zákonníka, čl. 6.8 písm. a/ Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery, § 100 ods. 1, § 101, § 103 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola dňa 06.11.2014 uzavretá zmluva o úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver vo výške 8.550 eur, ktorý sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach vo výške 190,10 eur s dátumom prvej splátky úveru dňa 20.12.2014, so splácaním ktorého sa žalovaný dostal do omeškania už neuhradením splátky splatnej v mesiaci január 2015. Uvedené žalovaný v priebehu konania nespochybnil. Podľa súdu zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným je jednoznačne zmluvou spotrebiteľskou, ktorú je potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení zák. č. 129/2010 Z. z. Je nepochybné, že právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako dodávateľ vzhľadom na predmet podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti. Žalovaný vzniesol, v podaní doručenom súdu dňa 27.07.2018 námietku premlčania nároku uplatneného žalobcom podanou žalobou, ktorou sa súd následne zaoberal. Z aktuálneho stavu úveru vystaveného žalobcom dňa 28.02.2018 vyplýva, že žalovaný bol v omeškaní so splácaním splátok úveru splatných v mesiaci január až máj 2015. Výzvou zo dňa 02.06.2015 žalobca žalovaného vyzval na úhradu dlžnej sumy v uloženej lehote s tým, že žalovaného upozornil na možnosť zosplatenia úveru, v prípade neuhradenia dlžnej sumy. Žalovaný dlžnú sumu neuhradil. Následne žalobca pristúpil dňa 18.06.2015 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru podľa § 565 Občianskeho zákonníka a žalovaného listom zo dňa 18.06.2015 vyzval na úhradu dlžnej sumy v lehote 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia tejto výzvy. V júni 2015 bol žalovaný preukázateľne viac ako 3 mesiace v omeškaní so splatením splátok splatných v mesiaci január a február 2015. Z výziev žalobcu adresovaných žalovanému nevyplýva pre nesplnenie ktorej splátky žalobca pristúpil dňa 18.06.2015 k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Súd posudzoval začiatok plynutia premlčacej doby podľa ust. § 103 Občianskeho zákonníka, t. j. odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, v dôsledku ktorej bol žalobca oprávnený pristúpiť k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru. Splatnosť splátky splatnej v mesiaci január 2015 nastala dňa 20.01.2015 a splatnosť splátky splatnej v mesiaci február 2015 dňa 20.02.2015. Trojročná premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu uplatneného žalobcom podanou žalobou tak uplynula dňa 20.02.2018, pričom žaloba bola súdu doručená dňa 14.05.2018. Nárok uplatnený žalobcom podanou žalobou je tak v celej výške premlčaný. Ďalej sa tak súd s námietkami žalovaného proti nároku uplatneného žalobcom podanou žalobou nezaoberal. Len pre úplnosť uviedol, že žalobca pristúpil k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čl. 6.8 Obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery a ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka avšak k uplatneniu nároku na súde došlo po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej doby. Súd v zmysle uvedeného žalobu žalobcu zamietol.

O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „C. s. p.“ a žalovanému, ktorý mal v konaní plný úspech, nakoľko súd žalobu žalobcu zamietol, priznal nárok na náhradu trov konania potrebných na účelne uplatňovanie práva voči žalobcovi v plnej výške.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalobca prostredníctvom splnomocneného zástupcu, ktorý žiadal, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, alternatívne žiadal žalobe vyhovieť v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na náhradu trov konania. Podané odvolanie dôvodil ust. § 365 ods. 1 písm. a/ (neboli splnené procesné podmienky), f/ (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, h/ (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci) C. s. p.

Žalobca poukázal na to, že z dikcie ust. § 565 Občianskeho zákonníka je zrejmé, že v danom prípade z jeho strany nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, ale k vyhláseniu predčasnej splatnosti úveru, čo vo

svojej podstate predstavuje stratu výhody splátok pre dlžníka nie však zánik, resp. zrušenie samotnej zmluvy. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k podstatnému porušeniu zmluvných povinností, vyhlásil úver za predčasne splatný, a to v súlade s Obchodnými podmienkami. Podmienkou výhody splátok v danom prípade bolo, že dlžník bude plniť pravidelné mesačné splátky riadne a včas. Vzhľadom na skutočnosť, že zo strany žalovaného došlo k porušeniu uvedenej povinnosti v zmysle § 565 Občianskeho zákonníka tak došlo k strate výhody splátok a žalovaný bol tak povinný uhradiť dlžnú sumu naraz. S poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 33Odo 1630/2005 (Súčasťou podmienok splatnosti jednotlivých splátok môže byť aj určenie, že pre nesplnenie niektorej splátky je veriteľ oprávnený žiadať celý zvyšok pohľadávky naraz. Splatnosť celej pohľadávky /strata výhody splátok/ nenastáva priamo zo zákona, ale záleží na veriteľovi, či toto právo uplatní, teda či vyzve dlžníka na zaplatenie celého zvyšku, prípadne či podá na súde žalobu na plnenie), mal žalobca za to, že v danom prípade nedošlo k zániku zmluvy odstúpením, naopak zmluva je naďalej platná a účinná, avšak žalovaný svojim konaním, resp. nekonaním, stratil výhodu splátok, na základe čoho si on uplatňuje svoje práva na súde. Navyše vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, tzn. v jednotnej premlčacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. V tomto smere dal žalobca do pozornosti skutočnosť, že premlčacia doba nezačala plynúť dňa 18.06.2015, ale až dňa 03.07.2015. Predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 18.06.2015 avšak v zmysle čl. 3, II. časti Všeobecných obchodných podmienok, bod 3.4. sa pri doručovaní v poštovom styku považujú písomnosti za doručené v tretí deň po ich odoslaní. Z predloženej poštovej obálky vyplýva, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom bola zo strany jeho právneho predchodcu daná na poštovú prepravu dňa 19.06.2015, čím sa dňa 22.06.2015 považovala výzva na splatenie úveru s príslušenstvom za doručenú. V samotnej výzve na splatenie dlžnej istiny s príslušenstvom je žalovanému daná paričná lehota na plnenie, a to 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy. Lehota na plnenie žalobcovi zo strany žalovaného uplynula dňa 02.07.2015. Z uvedeného vyplýva, že on mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 03.07.2015, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie. Podľa žalobcu jeho nárok tak nemôže byť premlčaný, nakoľko k jeho premlčaniu by došlo až dňa 03.07.2018, t. j. po troch rokoch odo dňa, kedy si on mohol prvýkrát uplatniť svoj nárok voči žalovanému na súde. Dal tiež do pozornosti skutočnosť, že žalovaný doposiaľ nevrátil ani len istinu poskytnutého úveru, pričom mal za to, že ak by bol býval uplatnil svoj nárok na súde v dodatočnej lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy na splatenie úveru s príslušenstvom, túto by mohol súd považovať za žalobu, ktorá bola podaná predčasne. K otázke započítania 10-dňovej lehoty na dobrovoľné plnenie sa žalobca odvolával na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 14Co/410/2017, ďalej uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/198/2017 z 19. marca 2017 a uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/83/2018 zo dňa 03.10.2018. V ďalšej časti odvolania žalobca poukázal na to, že súdy sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti, pričom žalobca uzavrel zmluvu dobrovoľne bez pripomienok a nátlaku.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu nesúhlasil s tvrdeniami uvedenými žalobcom v odvolaní, kde jednoznačne došlo podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, čl. 6.8 obchodných podmienok pre spotrebiteľské úvery a ust. § 565 Občianskeho zákonníka k uplatneniu nároku na súde až po uplynutí zákonom stanovenej trojročnej premlčacej dobe. Mal za to, že pokiaľ žalobca neustále poukazuje na niektoré uznesenia krajských súdov v neprospech dlžníkov a odlišné stanoviská niektorých súdov, aj on môže poukázať na viaceré rozhodnutia krajských súdov v neprospech žalobcov, ktorí sa neoprávnené obohacujú na úkor dlžníkov a doslova úžernickým spôsobom sa chcú živiť na úkor spotrebiteľa. Žalovaný preto navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu ako vecne správny podľa § 219 od. 1 Občianskeho súdneho poriadku potvrdil a uplatnil si aj trovy odvolacieho konania.

4. Žalobca na vyjadrenie žalovaného písomne nereagoval.

5. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas, oprávnenou stranou sporu (§ 362, § 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 355 ods. 1 C. s. p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 a contrario C. s. p.) preskúmal rozsudok okresného súdu v napadnutom rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 379, § 380 C. s. p.) a napadnutý rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 C. s. p.).

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza i zo správneho právneho posúdenia veci.

7. Z hľadiska odvolacích námietok žalobca v odvolaní namietal, že okresný súd nesprávne posúdil premlčanie uplatneného nároku. Podľa neho vyhlásením predčasnej splatnosti úveru sa premlčuje celý úverový vzťah naraz, tzv. v jednotnej premlčacej dobe, a to odo dňa vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru. Aj keď predčasná splatnosť úveru síce nastala dňa 18.06.2015 on mohol prvýkrát uplatniť svoje právo na súde až dňa 03.07.2015, teda deň nasledujúci po dni márneho uplynutia lehoty na dobrovoľné plnenie (výzva na splatenie úveru s príslušenstvom bola zo strany právneho predchodcu žalobcu daná na poštovú prepravu dňa 19.06.2015, čím sa dňa 22.06.2015 považovala výzva za doručенú /čl. 3, II. časti VOP, bod 3.4/ lehotá na plnenie bola 10 kalendárnych dní odo dňa doručenia uvedenej výzvy a teda uplynula dňa 02.07.2015) a preto nárok nemôže byť premlčaný nakoľko by k tomuto došlo až dňa 03.07.2018.

8. S prihliadnutím k rozsahu a dôvodom odvolania žalobcu je preto predmetom prieskumu odvolacieho súdu posúdenie správnosti premlčania, čo bolo dôvodom zamietnutia žaloby žalobcu.

9. Premlčanie je kvalifikované plynutie času, v dôsledku ktorého súdnu vymáhateľnosť možno odvrátiť námietkou. Zmyslom tohto inštitútu je zvýšenie istoty v právnych vzťahoch. Premlčaním právo nezaniká, iba sa závažne oslabuje. Neuplatnenie námietky premlčania spôsobuje zánik súdnej vymáhateľnosti, v dôsledku čoho súd premlčané právo nemôže prevziať. Základným účelom inštitútu premlčania je pôsobiť na subjekty občiansko-právnych vzťahov, aby v primeraných dobách uplatnili svoje práva (nároky) a zároveň aj zabrániť tomu, aby povinné osoby neboli po časovo v neprimeranej dobe nútené plniť si svoje povinnosti. Ak uplynula zákonom stanovená premlčacia doba a oprávnená osoba v nej určeným spôsobom u príslušného orgánu svoje právo nevykonala, vzniká povinnej osobe oprávnenie vzniesť námietku premlčania, a tak spôsobiť stav, že sa oprávnená osoba nemôže s úspechom domáhať u súdu svojho práva. Dôvodné vznesenie námietky premlčania v občianskom súdnom konaní má totiž za následok, že súd nemôže oprávnenej osobe právo (nárok) priznať (§ 100 ods. 1 tretia veta Občianskeho zákonníka). Pritom zásada hospodárnosti konania musí viesť konajúci súd k tomu aby prednostne posúdil v konaní vznesenú námietku premlčania, vzhľadom na to, že v prípade jej oprávnenosti takýto postup vedie k zrýchlenému vydaniu rozhodnutia vo veci samej, bez potreby vykonávania ďalších dôkazov.

10. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

11. Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

12. Žalobca v odvolaní žiadnym spôsobom nespochybnil zásadný záver okresného súdu o spotrebiteľskom charaktere posudzovanej zmluvy o úvere. Z dôvodu, že žalovaný riadne nesplácal dohodnuté splátky, pristúpil žalobca k predčasnému zosplateniu úveru, pričom predčasnú splatnosť úveru vyhlásil ku dňu 18.06.2015.

13. Súd prvej inštancie, pokiaľ ide o počiatok premlčacej doby, aplikoval na danú vec ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka, pričom aplikácia tohto zákonného ustanovenia je na daný zistený skutkový stav veci správna.

14. V súdnej veci došlo k zosplateniu dlhu zmysle ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba začala potom plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, pre ktorej nesplnenie došlo k predčasnému zosplateniu dlhu. Ide o pre tento prípad špeciálne ustanovenú premlčaciu dobu, práve z toho dôvodu sa neuplatní všeobecné pravidlo zakotvené v ust. § 101 (plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz), ktoré by sa použilo iba pre prípad, ak by v ďalších ustanoveniach nebolo uvedené inak.

15. Žalobca sa v podanom odvolaní dovoláva aplikácie všeobecnej premlčacej doby upravenej v § 101 Občianskeho zákonníka, a teda majúcej plynúť odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz a to od vyhlásenia predčasnej splatnosti celého nároku, t.j. 18.06.2015 prípadne dňom 03.07.2015 z dôvodov uvedených v bode 7. odôvodnenia rozsudku. Aplikácia všeobecného pravidla je však vylúčená, keďže špeciálnym ustanovením o premlčaní, ktoré na prípad predčasného zosplatnenia prípadu treba aplikovať, je ustanovenie § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka.

16. Odvolateľ neuviedol v odvolaní žiadne argumenty, prečo by aplikácia citovaného ustanovenia § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka na prejednávany prípad v zmysle rozsudku súdu prvej inštancie nebola správna.

17. Odvolací súd sa stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie, ktorý na určenie počiatku premlčacej doby na daný skutkový stav aplikoval ust. § 103 druhá veta Občianskeho zákonníka vychádzajúc z dátumu omeškanej splátky. Pokiaľ ide o dátum omeškanej splátky, tento odvolateľ nespochybnil. Záver súdu prvej inštancie, že žaloba bola podaná po uplynutí premlčacej doby, je vecne správny. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil vrátane výroku o trovách konania, voči ktorému neboli vznesené žiadne odvolacie námietky.

18. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 262 ods. 1, § 255 ods. 1 C. s. p. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalovaný a to v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia (§ 262 ods. 2 C. s. p.).

19. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 (za) : 0 (proti).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/ (§ 421 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1 a 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1 a 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).